

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 2To/43/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4115010962
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 08. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubomíra Kubáňová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2016:4115010962.2

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ľubomíry Kubáňovej a sudkýň JUDr. Ľubice Libantovej Medveckej, PhD. a JUDr. Lenky Kováčovej, v trestnej veci proti obžalovanému N. T., pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1, odsek 3 písmeno a), písmeno c) Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného N. T., proti rozsudku Okresného súdu Nitra z 05.04.2016, sp. zn. 4T/92/2015, na verejnom zasadnutí konanom dňa 03. augusta 2016, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného N. T. z a m i e t a , pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresný súd Nitra (ďalej len súd I. stupňa) uznal obžalovaného N. T. (ďalej len obžalovaný) vinným zo spáchania prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1, odsek 3 písmeno a), písmeno c) Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že : ako otec maloletého P. T. nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky Y. T. vo P. J., hoci má k nemu vyživovaciu povinnosť priamo zo Zákona o rodine a rozsudkom Okresného súdu Nitra sp. zn. 7C/193/2009 zo dňa 22.04.2010 mu bola určená výška tejto povinnosti sumou 50,- Eur mesačne vždy do 15.dňa v mesiaci k rukám matky a rozsudkom Okresného súdu Nitra sp. zn. 35P/346/2012 zo dňa 25.04.2013 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre sp. zn. 9Cop/43/2013 zo dňa 26.09.2013 mu bola zvýšená vyživovacia povinnosť zo sumy 50,- Eur na sumu 120,- Eur mesačne, túto povinnosť si riadne neplnil, a preto matke maloletého bolo priznané náhradné výživné vo výške 108,50 Eur príslušným rozhodnutím Úradu práce sociálnych vecí a rodiny Nitra od 01.09.2013 a tak od 20.08.2014 do 05.04.2016 dlhuje Y. T. výživné vo výške 2.280,- Eur, takto konal napriek tomu, že bol za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1, odsek 3 písmeno a/ Trestného zákona v predchádzajúcich 24 mesiacoch odsúdený rozsudkom Okresného súdu Nitra sp. zn. 6T/34/2014 zo dňa 19.08.2014.

Súd I. stupňa za to podľa § 207 odsek 3 Trestného zákona, postupom podľa § 38 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona, zistiac jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písmeno l) Trestného zákona a nezistiac priťažujúcu okolnosť podľa § 37 Trestného zákona, uložil obžalovanému trest odňatia slobody vo výmere 1 rok, na výkon ktorého ho podľa § 48 odsek 2 písmeno a) Trestného zákona zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Uvedený rozsudok napadol odvolaním obžalovaný iba čo do výroku o treste, ktoré zdôvodnil prostredníctvom svojej obhajkyne, pričom výrok o treste považoval za neprimerane prísny. Konštatoval, že v prípravnom konaní sa v plnom rozsahu priznal a svoje konanie úprimne oľutoval. Dôvod prečo spáchal skutok je ten, že je nezamestnaný. Výživné vo výške 120,-eur nie je schopný platiť, pretože je v zlej finančnej situácii. Mal za to, že na jeho prevýchovu postačí alternatívny trest, t.j. trest povinnej práce.

Navrhol, aby odvolací súd zrušil rozsudok súdu I. stupňa vo výroku o treste podľa § 321 odsek 1 písmeno e), odsek 3 Trestného poriadku a postupom podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku mu uložil niektorý z alternatívnych trestov v primeranej výške.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu obžalovaný zotrval na podanom odvolaní. Uvedol, že alternatívny trest by mu pomohol uvedomiť si jeho konanie. Pokiaľ ide o alternatívny trest, je jedno čo by robil, najradšej by však robil v zdravotníctve. Momentálne nepracuje, ale prácu si hľadá cez internet aj cez úrad práce. Z dlhu na výživnom neuhradil nič. V konečnom návrhu žiadal, aby odvolací súd jeho odvolaniu vyhovel.

Obhajca obžalovaného na verejnom zasadnutí uviedol, že odvolanie podal len čo do výroku o treste, a to napriek skutočnosti, že obžalovaný sa skutku dopustil v skúšobnej dobe podmienenečného odsúdenia pre rovnaký trestný čin, avšak s poukazom na okolnosti prípadu a osobu obžalovaného bol toho názoru, že alternatívny trest - trest povinnej práce by bol dostatočný na jeho prevýchovu.

Zástupkyňa krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí uviedla, že odvolanie obžalovaného nepovažuje za dôvodné, pretože alternatívny druh trestu by nespĺnil účel trestu najmä z dôvodu, že ide o špeciálneho recidivistu. V konečnom návrhu žiadala, aby odvolací súd odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietol.

Krajský súd, ako súd odvolací, na základe riadne a včas podaného odvolania oprávnenou osobou - obžalovaným, preskúmal podľa § 317 odsek 1 Trestného poriadku zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku o treste, proti ktorému odvolateľ podal odvolanie ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo, rešpektujúc zásadu „reformatio in peius“ zákaz zmeny k horšiemu (pretože odvolanie v neprospech obžalovaného prokurátor nepodal) a zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné. Preskúmaním veci neboli zistené ani iné chyby odvolaním nevytýkané, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 odsek 1 Trestného poriadku.

Podľa § 2 odsek 10 Trestného poriadku, orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 2 odsek 12 Trestného poriadku, orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Súd I. stupňa na základe zákonného a úplného dokazovania náležite zistil skutkový stav veci v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie o podanej obžalobe tak, ako to vyžaduje ustanovenie § 2 odsek 10 Trestného poriadku a v odôvodnení napadnutého rozsudku v súlade s ustanoveniami § 168 odsek 1 Trestného poriadku v dostatočnom rozsahu uviedol svoje úvahy, akými sa spravoval pri svojom rozhodovaní.

Proti výroku o vine obžalovaný odvolanie nepodal, v čoho dôsledku výrok o vine nadobudol právoplatnosť, preto odvolací súd výrok o vine nepreskúmaval.

Odvolací súd zistil, že po ustálení viny obžalovaného, súd I. stupňa správne právne kvalifikoval konanie obžalovaného ako prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1, odsek 3 písmeno a), písmeno c) Trestného zákona, pretože obžalovaný si najmenej tri mesiace v období dvoch rokov úmyselne neplnil zákonnú povinnosť vyživovať iného, čím vydal oprávnenú osobu do nebezpečenstva núdze a čin spáchal, hoci bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdený.

Prokurátor uviedol, že trest, ktorý bol obžalovanému uložený je zákonný a správny.

Naproti tomu obžalovanému sa tento trest javil ako neprimerane prísny a v odvolaní uviedol, že by postačovalo uloženie alternatívneho trestu, ktorý by nebol spojený s trestom odňatia slobody, a to najmä uloženie trestu povinnej práce.

Ako bolo zistené z odpisu registra trestov, obžalovaný bol v minulosti pred spáchaním trestného činu, za ktoré sa mu ukladá trest, 1-krát súdne trestaný (z odsúdení na ktoré je možné prihliadať), a to pre spáchanie prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1, odsek 3 písmeno a) Trestného zákona Okresným súdom Nitra pod sp. zn. 6T/34/2014, kde mu bol uložený podmienený trest odňatia slobody v trvaní 1 rok so skúšobnou dobou v trvaní 2 roky, t.j. do 19.08.2016.

Pri preskúvaní zákonnosti a primeranosti uloženého trestu odvolací súd zistil, že súd I. stupňa dôsledne prihliadol pri ukladaní trestu na ustanovenie § 34 Trestného zákona, podľa ktorého trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, keď uložený trest zároveň vyjadruje aj morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou, pričom pri ukladaní trestu prihliadol na spôsob spáchania skutku, jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Súd I. stupňa pri rozhodovaní o treste tiež správne prihliadal na určenie pomeru poľahčujúcich a príťažujúcich okolností na strane páchatela a miery ich závažnosti vzhľadom na znenie § 38 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona. Podrobne tiež poukázal na dôkazy, o ktoré opieral svoje rozhodnutie vo výroku o treste. Pri osobe obžalovaného súd I. stupňa správne zistil len jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písmeno l) Trestného zákona, že sa priznal k spáchanému skutku a svoje konanie úprimne oľutoval a nezistil žiadnu príťažujúcu okolnosť podľa § 37 Trestného zákona.

Odvolací súd poukazuje na správne odôvodnenie súdu I. stupňa, že vychádzal pri ukladaní trestu podľa trestnej sadzby uvedenej v § 207 odsek 3 Trestného zákona v trvaní 1 až 5 rokov, upravenej podľa § 38 odsek 3 Trestného zákona v trvaní 1 rok až 3 roky a 8 mesiacov a trest odňatia slobody, ktorý uložil obžalovanému na samej spodnej hranici takto upravenej trestnej sadzby vo výmere 1 rok, nie je možné ani podľa názoru odvolacieho súdu považovať za neprimerane prísny.

Iný druh trestu ako nepodmienečný trest odňatia slobody u obžalovaného neprichádzal do úvahy vzhľadom na jeho osobu, ako aj charakter a spôsob spáchania trestnej činnosti, poukazujúc i na skutočnosť, že sa jedná o špeciálneho recidivistu, ktorý opätovne spáchal prečin zanedbania povinnej výživy, a to v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia, a preto s poukazom i na ustanovenie § 49 odsek 2 Trestného zákona, nebolo možné obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmiennečne odložiť.

Taktiež súd I. stupňa správne zaradil obžalovaného na výkon trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia podľa § 48 odsek 2 písmeno a) Trestného zákona, keďže v posledných desiatich rokoch pred spáchaním predmetného trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

Odvolací súd nevzhladol u obžalovaného dôvody na uloženie alternatívneho trestu práve z dôvodu, že u obžalovaného sa jedná o tzv. špeciálneho recidivistu, ktorý už bol jedenkrát (z odsúdení, na ktoré možno prihliadnuť) súdne prejednaný za prečin zanedbania povinnej výživy, za ktorý mu bol uložený trest odňatia slobody s podmieneným odkladom jeho výkonu, ktorý zrejme na obžalovaného nemal dostatočný prevýchovný vplyv, pretože v skúšobnej dobe podmieneného trestu sa opätovne dopustil prečinu zanedbania povinnej výživy, pre ktorý je v tejto trestnej veci prejednaný.

Odvolací súd tiež prihliadol na skutočnosť, že obžalovaný dlhodobo nepracuje (od roku 2012), nie je u neho snaha sa zamestnať, a tak aspoň čiastočne v rámci jeho schopností a možností prispievať na výživu svojmu maloletému dieťaťu. Pokiaľ sa obžalovaný bránil v konaní tým, že nikto ho nechce zamestnať lebo je v podmienke, je potrebné uviesť, že obžalovaný nepracoval už dlho ani pred uložením podmieneného trestu odňatia slobody Okresným súdom Nitra pod sp. zn. 6T/34/2014. Taktiež je potrebné prihliadnuť na skutočnosť, že obžalovaný do dňa konania verejného zasadnutia na Krajskom súde v Nitre nezaplatil žiadnu sumu na výživnom ani v nižšej ako súdom vymeranej výške, preto odvolací súd mal za to, že obžalovaný iba verbálne prezentuje, že chce plniť svoju vyživovaciu povinnosť. Pokiaľ obžalovaný namietal, že nie je schopný sa zamestnať, resp. platiť výživné vo výške určenej súdom, a preto podal aj návrh na zníženie výživného na príslušný súd, odvolací súd konštatuje,

že obžalovaný tak mohol urobiť už oveľa skôr a súčasne mohol aspoň v nižšej výške platiť výživné na maloletého syna.

Pokiaľ obžalovaný žiadal pri ukladaní trestu zväžiť i skutočnosť, že ak by mu bol uložený alternatívny druh trestu nespojený s výkonom trestu odňatia slobody, mal by nad sebou hrozbu trestu, ktorú by si neustále uvedomoval, v tomto smere sa odvolací súd plne stotožnil s vyjadrením zástupkyne krajskej prokuratúry, že u obžalovaného iný trest ako trest odňatia slobody nespĺní účel, resp. by nemal prevýchovný charakter, nakoľko mu už bola daná „šanca“ predchádzajúcim uložením podmieneného trestu odňatia slobody, ktorá sa zrejme minula účinku, keď sa obžalovaný nedokázal vyhýbať protiprávnemu konaniu a v skúšobnej dobe nevedol riadny život, keď počas jej plynutia opätovne spáchal trestný čin.

S poukazom na vyššie uvedené, odvolací súd mal za to, že trest uložený obžalovanému je zákonný a spravodlivý, a preto odvolanie obžalovaného ako nedôvodné podľa § 319 Trestného poriadku zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok